

ἀπήντησεν ὁμόφωνος καὶ καινὴ γνώμη, διότι εἶναι πασιγνωστὸν ὅτι ὀλίγοι γράφουσι τὴν ἑλληνικὴν μετὰ τῆς χάριτος καὶ φιλοκαλίας ὡς ὁ Κ. Σουτζος, ὅτι ἡ φράσις τοῦ ἔχουσα ἐντελῶς ἑλληνικὴν τὴν στροφὴν, εἶναι συγχρόνως ζωνρὰ, εἰκονικὴ, κεχρωματισμένη, καὶ ὅτι τὸ σύγγραμμά του εἶναι ὡς φιλολογικὸν προϊόν τὰ μάλιστα ἀξιοσώστατον διὰ τὴν καλλιπείαν του.

Ὡς δὲ πρὸς τοῦ προοιμίου τὰς φιλοσοφικὰς καὶ ἱστορικὰς θεωρίας ἀπήντησε τινὰς λέξεις ὁ Κ. Σουτζος, ἴσως ἐκ περισσοῦ καὶ αὐτὰς, διότι οὐδεὶς ἀπροκατάληπτος ἀναγνώστης ἐδίστασε περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν γραφομένων του, ὑπὲρ ὧν ἔχει συμφωνοῦντας τοὺς δοκιμωτέρους τῶν συγγραφέων.

Ὡς πρὸς τὸ τρίτον τέλος, τὴν κυρίως διὰ τοῦ συγγράμματος, τὸ μέρος τὸ περιέχον τὰς οἰκονομικὰς δόξας τοῦ συγγραφέως, ὁ Κ. Σουτζος, εἰ καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ τὸ εἰπῇ, ἐσκέφθη ὁμῶς, ὡς φαίνεται, ὅτι ὅπως καταβῇ εἰς τὸ προκαλεῖται πᾶσι, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ὡς σπουδαῖον ἀντίπαλον ὁμότεχόν του τινὰ, ὃν νὰ ἐννοῇ καὶ ὑπ' οὗ νὰ ἐννοηται. Διὰ τοῦτο ἀπεσῦρθη τοῦ ἀγῶνος ἐν τῇ πεποιθήσει περὶ τῶν ἰδίων ἀρχῶν, ἐπιφυλαχθεὶς, εἶπε, νὰ παραδεχθῇ πᾶσαν ἄλλην ὑγειαστέραν, ἣν ἡ μεμφιμοίρως καὶ ἀθρόως κατ' αὐτοῦ φερομένη ἐπίκρισις ἠθέλε τῷ ἀνακαλύψει. Ἀλλὰ τὸ κατὰ τὴν τῆς ἀμύνης ὅπλον ἀνέλαθεν ὁ νέος διδάκτωρ τῆς νομικῆς Κ. Τιμολέων Φιλήμων, ὃν μετὰ χαρᾶς βλέπομεν ἀποδυθέντα εἰς τὴν φιλολογικὴν πάλιν, διότι τὰ προοίμια αὐτοῦ οἰωνίζουσιν εὐρωστον ἀθλητὴν. Εἰς τὰ μακρὰ ἄρθρα δι' ὧν ὑπερασπίζεται τὰ προσβαλλόμενα τοῦ βιβλίου χωρία, ἄξιον ἐπαίνου παρατηρεῖται ὕψος, ἐλέγχον κάλαμον νευρώδη ἤδη καὶ ἡτχημένον, προσέτι δὲ λογικὴ ἰσχυρά, καὶ γνώτις ἀκριβείας τοῦ ἀντικειμένου περὶ οὗ πραγματεύεται. Ἡ ἀφορμὴ αὕτη ἦτον ἔρμαιον εἰς τὸν Κ. Τιμολέοντα Φιλήμονα, ὅπως δώσῃ εἰς τὸ δημόσιον προανέξ δειγμὰ τῆς ἱκανότητός του, καὶ δὲν φαίνεται παραδόξον ἂν ὁ τῶσον διακεκριμένος τὰς σπουδὰς αὐτοῦ περατώσας διδάκτωρ, ἐπιτυχέστερος φαίνεται εἰς τὴν συζήτησιν ἐπιστήμης ἣν ἀρτίως ἐμελέτησεν ὑπὸ ὁδηγόν ἑμπειρον καὶ πεπαιδευμένον, ἀπὸ τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ καθηγητὴν, οὐ ἄλλος εἶναι ὁ εἰδικὸς κλάδος, καὶ ὅστις πιθανῶς ὀλίγον ἐνέκυψεν εἰς ταύτην τὴν ἐπιστήμην. Ἡ παρέμβασις δ' αὕτη τ. μ. α. καὶ τὰ εὐγνωμοσύνης αἰσθητάτα τοῦ νέου καὶ πεπαιδευμένου διδάκτορος, διότι τὸν καθηγητὴν αὐτοῦ, παρ' οὗ ὁμολογεῖ καὶ ἀποδεικνύει ὅτι πολλὰ ὠφελήθη δὲν ἀνέσχετο νὰ ἱδῇ προσβαλλόμενον ἀδίκως, κατὰ τὴν κρίσιν του καί, ὅπως δὴ ποτε μετὰ τῶν δύο ἀνταγωνιστῶν προσκλήθη εἰς τὸ μέρος οὐχὶ τοῦ ἐπιτιθεμένου, ἀλλὰ τοῦ ἀμυνομένου.

ΛΥΣΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Διελθὼν τὸ ὑπ' ἀριθμ. 39, τῆς α'. ἀρξαμένου, φυλλάδιον τοῦ ὑπερέτερου παντός ἐπαίνου περιοδικοῦ, συγγράμματος ἡ *Πανδώρα*, ἀνέγνωσα σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ ἐν αὐτῷ *Αἰνίγμα*, ἐκ τῆς λύσεως τοῦ ὁποίου, ἐξέγνω, ὅτι ἡ *M* εἶναι μητριά τῆς *A*. καὶ ἰδοὺ πως.

Ἀνθρώπος τις, ἔχων θυγατέρα τὴν *A*., γεννηθεῖσιν

ἐκ πρώτου γάμου εἴκοσιν ἡμέρας μετὰ τὴν *M*., χηρεύσας ἦλθεν εἰς δεύτερον γάμον μετὰ τῆς *M*.

Ὅθεν ἡ *M*. ἔσχε πενθεράν μὲν τὴν *B*. καθ' ὑπόθεσιν, μᾶμην τῆς *A*. πρὸς πατέρα (ὅστις κατὰ συνέπειαν ἔσχε πενθεράν τὴν μητέρα τῆς *M*.) σύζυγον δὲ τὸν πατέρα τῆς *A*. (υἱὸν τῆς μᾶμης τῆς *B*.) καὶ προγονήν, τὴν *A*., οὕσαν κατὰ εἴκοσιν ἡμέρας νεώτεραν τῆς μητριάς τῆς *M*. Τοιαύτην ἄρα συγγένειαν ἔσχον μετὰ τῶν αἱ *KK*. *M*. καὶ *A*., ἣν εἰς παιδαγωγὸς *X. Δ.* ἠδυνήθη, κατὰ τὴν πεποιθήσιν του, νὰ ἐννοήσῃ, εἰς πῆγμα τοῦ πνευματώδους Κόμητος *N*. τοῦ *Αἰνίγματος*.

Χριστόδ. Δημητριάδης,

νῦν Ἐπαρχ. Δημοδ.δ. Γ. α. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Δύο τινες μὲ συνιστῶσιν, εἰς λεπτὸς καὶ εἰς ὀγκώδης.

Ἐνας βοῦς καὶ εἰς ἰχθύς.

Καὶ ἐντούτοις εἶμαι ἵππος, ἄγριος καὶ θηρώδης,

Πήγασος εἶμαι ἀληθής.

Π. Σ. Τ.

ΝΕΟΣ ΠΛΑΝΗΤΗΣ.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Νεαπόλει ἀστεροσκοπεῖου, Κ. Γάσπαρης, ὅστις ἀνεκάλυψε τὸν τελευταῖον μικρὸν πλανήτην, ὠνόμασεν αὐτὸν *Εὐνομίαν*. Ἀνήκει δὲ εἰς τοὺς καλούμενους ἀστεροειδεῖς, θελεσκοπικούς, ἢ ὑπερζωδιατικούς.

Ὁ Κέπλερος, ὅστις κατεδείκνυσεν ἐν χάσμα μετὰ τοῦ *Αρεως* καὶ τοῦ *Διός*, ἠθέλε βεβαίως σκιρτήσει ἂν ἔχῃ, διότι, ἀντ' ἐνός πλανήτου οὕτως τὴν ἑλλειψιν προεῖδεν ὁ μέγας ἐκεῖνος νοῦς, ἀνεκαλύφθησαν δεκαπέντε ἔκτοτε.

Γνωστὸν εἶναι τὸ ἀπερήσανον ἐκείνο λόγιον τοῦ Κέπλερου· α' Ὅδῃ κῦβος ἀνέρριπτε ὁημοσιεύω τὸ βιβλίον μου, τοῦτο θέλει ἀναγνωσθῇ ὑπὸ τῆς παρούσης ἀνεῖς ἢ τῶν ἐπερχομένων ἀλλ' ἀδιάφορον. Ἀς ἀναμνησθῇ ἀναγνώστας. Μήπως καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς δὲν ἀνέμεινεν ἑξ' ἑκατάδας ἐτῶν θαυμαστὴν τῶν ἐργῶν αὐτοῦ!

Αἱ προρρήσεις αὐταὶ ἐπληρώθησαν μετὰ τοῦ ὁλοκλήτους ἑκατονταετηρίδας. Τὴν 1 Ἰαννουαρίου 1801, ὁ ἐνδοξὸς Πιάττης ἀνεκάλυψε τὴν *Δημητρίαν*, τὸ 1802 ὁ Ὀλβερς εἶδε τὴν *Αθηγάν*, καὶ μετὰ πέντε ἔτη τὴν *Ερτίαν*. Ὁ δὲ Ἀρδηγκ ἀνεκάλυψε τὸ 1804 τὴν *Πραν*.

Ἐντὸς λοιπῶν ἑξ' ἐτῶν τέσσαρες πλανῆται προετίθησαν εἰς τοὺς γνωστούς. Ἐκτοτε οὐδεμία πλανήτη ἀνεκαλύφθη ἐγένετο μέχρι τοῦ 1845 ὅτε ὁ Κ. *Ερ*κης παρετήρησε τὴν *Αστραϊαν*. Μετὰ δὲ τὸ ἔτος τοῦτο πέντε ἐτι πλανῆται ἀνεκαλύφθησαν, ἡ *Ιρις*, ἡ *Χλωρίς*, ἡ *Ἥβη*, ἡ *Γαία*, ἡ *Μῆτις*, ἡ *Περσεφόνη*, ἡ *Κλειώ*, ἡ *Βικτώρια*, ἡ *Εἰρήνη*, ἡ *Ἥγερία* καὶ ἡ *Εὐνομία*.